

**E-learning mot ett
Socialt Medtagande**
Barcelona 2004

Inledning

Målet med det här dokumentet är att presentera och systematisera element för efeterntanke och aktion för att organisera en miljö med socialt medtagande genom e-learning i ett EU-sammanhang.

Det här är inte ett färdigt dokument. Det är ett utkast som erbjuder debatt och deltagande, för att det ska uppdateras koninuerligt när vi får in fler bidrag.

Vårt syfte är ett samhälle med jämlikhetssträvande information med gemenskap med kulturella, sociala och politiska dimensioner. Om vi vill ha ett informationssamhälle som verkligen är medtagande, bör de digitala teknologierna presenteras med inpräntade värden, som sociala instrument som är möjliga att förbättra det demokratiska deltagandet och förbättra människornas liv.

Detta dokument är uppdelat i tre stora huvudsektioner: "E-learning och socialt medtagande idag", som analyserar de huvudsakliga problemen och möjligheter som IKT erbjuder för ett socialt medtagande; "det framtida paradigmet: socialt e-learning" som uttrycker den nya generella stukturen och grundsatserna som vi vill stimulera, och ett uttalande med de huvudsakliga grundsatserna som vi tror är nyckeln till att skapa ett informationssamhälle som verkligen är deltagande och jämlikhetssträvande.

E-learning och socialt medtagande idag

Databehandling, multimedia and Internet (en grupp av protokoll och applikationer) är tekniker som organiseras och används av människor. De används i ett visst sammanhang. Internet är, emellertid, ett tekniskt objekt, vad beträffar kommunikationssätten mellan människor så som informationscirkulerande, lagring, fördelning och tillgång. Slutligen är internet en flexibel teknik som kan spridas, läras, förändras och anpassas på en relativ kort tidsperiod. Dess utveckling kan därför leda till en oförutsedd riktning: som alla tekniker, inkuderade de sociala, kan internet bidra till att jämna ut olikheter eller utveckla nya ojämlikheter.

I den riktningen, eftersom det tillåter nya kommunikationer och organisationssätt, presenteras ofta information- och kommunikationsteknologierna (fr.o.m nu IKT) som om de är möjliga att förminska några olikheter. Minoritetsgrupper har redan visat att de kan använda internet för att främja dess utveckling. Därför är det attraktivt att tro på att tekniken kommer att reducera ojämlikheterna. Men skillnaderna som har observerats inom tillgång och användning är en fortsättning av de sociala skillnaderna som redan fanns förut. Idag, i ett informationsbaserat samhälle, riskerar internets icke enhetliga distribution en ökad ekonomisk och social skillnad.

Konceptet "digital klyfta" markerar att det finns en skillnad i tillgången till informationsmotorvägen och därför inom användningen av IKT. Klyftan visar en förvriddning av tilldelningen av resurser mellan nationerna, enskilda och gemenskap. Det enkla sättet att se på det är det att det finns de som har förmågan och möjligheten att erhålla software och hardware, de som har den infrastruktur som behövs och annat som behövs för att anställa IKT för dess fullständiga övertag, och som har kunskaperna och kapacitet att använda det lämpligt.

De flesta åtgärder förknippade med den digitala klyftan är utrustning och tillgång till internet. De tänker inte på användningen eller användningskvaliteten. Om tillgången till infrastruktur och verktyg (inte nödvändigtvis hemma) kan betraktas som en medborgarrätt, är det viktigt att fortsätta framåt. Den digitala klyftan är ett multidimensionellt fenomen som inkluderar många olika nackdelar. Flera av dem –och väldigt viktiga- är mentala i grunden, så utbildning och träning är de bästa strategierna för att gå till motanfall mot problemen. Vissa av dem, som t.ex. brist av förtroende eller brist av motivation tillhör användarens sida, men det finns också hinder inom production av e-learningssystem, som formellt närmande, icke anpassade teknologier, brist på ett meningsfullt sammanhang och generella metodologier som inte ser tillräckligt åt det sociala och kulturella sammanhanget.

Bakom denna kända och mätta klyftan finns det en ännu viktigare klyfta inom användningskvaliteten av IKT och kapaciteten att behärska, välja och producera information för att fortsätta att lära permanent och spela en aktiv roll inom informationssamhället. Dessa förmågan är ofrånkomliga faktorer för en professionell framgång och en personlig utveckling. Digitalt medtagande menar att man ska ta en riktig hänsyn på de sociala och kulturella kontexter och inte bara för att lära folket hur man surfar på en hemsida eller hur man skickar en e-post. Dessa är bara tegelstenarna. Vi måste göra mycket mer än att bara försäkra att de exkluderade personerna kan använda IKT för att vidga sin drift och kapacitet att behöriga sig själva och få ett bättre liv.

Slutligen har det också blivit klarare att de små gemenskapen och de lokala medverkarna, de frivilliga föreningarna som arbetar med de här sociala uteslutningarna, också kan vara i fara från en uteslutning av informationssamhället för olika anledningar, som inkluderar juridik och osäker finansiering, brist på medvetenhet av möjligheterna som dessa teknologier erbjuder och brist på teknisk erfarenhet.

1. Skillnader som observerats inom tillgång och användning.

Internettillgång och användning av en dator ökar med utbildningsnivån, social- och arbetsstatus och inkomstnivån. Män är mer uppkopplade än kvinnor, familjer med barn är mer uppkopplade än isolerade kvinnor och städer mer än landsbyggden. Invandrare, etniska grupper och minoritetsgrupper är mindre uppkopplade. Länderna som är minst avancerade kopplar också upp sig mindre (och det är dyrare att göra det). Vi har inte exakta analyser om länkarna mellan dessa faktorer, deras relativa vikt och akumulerade effekter.

Inom varje kategori, är de äldre de som använder IKT minst (men i vissa EU-länder är de också de fattigaste, de minst utbildade och lever på landsbyggden).

Dessa skillnader inom tillgång och utrustning leder till en användningsanalys: vi använder internet när vi vet att det kan vara till nytta för vårt dagliga liv. Det är den professionella, skolan eller universitetskontexten som frambringar den första användningen. Därför är de som är professionellt exkluderade, eftersom de är pensionerade eller för andra anledningar (handikappade, arbetslösa, etc.) som har en större risk att bli IKTextkluderade.

Om internetanvändningen huvudsakligen kopplas till arbetslivet, är den också införlivad i hemsfären och det dagliga livet. Det mest spridda är användningen av e-posten, först av en professionell eller en praktisk anledning, men också för att hålla kontakten mellan familjen och kompisarna. Användningen av diskussionsgrupper och forum, mycket viktigt kvantitativ- och kvalitativmässigt i början av användningen av internet, har sjunkit mycket. Den kollektiva dimensionen av internet som främjar de individuella relationerna (en individ med familjen, en individ med sitt sociala nätverk, en individ med sitt professionella nätverk) försvinner därför.

Detta relateras med konsumtion mer än med produktionsbeteendet. Internetanvändarna samspelar med sina nära relationer; efter det använder de resurser och service. Anarkiska och jämställdsinfluenser som fanns i böjan av internet börjar nu försvinna mot ett främjande av en kommersiell struktur. Ett reelt nätverk där varje användare är en informationstillverkare förvandlas till ett nätverk som blir mer och mer funktionellt på sändningsviss, det illustreras med den assymetriska användningen av internet med bredband.

Den individualistiska evolutionen som reflekterar de sociala erfarenheterna, står fast vid uteslutningen.

De socialt exkluderade är de som har mest svårigheter att hitta ett innehåll som anpassar sig till deras behov (och vad de vill ha) eftersom ingen tillverkar för dem, och därför har de inga anledningar att använda det, och därför blir de också socialt exkluderade. Vi kan emellertid se att under de kombinerade effekterna av offentliga policier, tekniska evolutioner och reduktionskostnader, har skillnaderna mellan varje av dessa element av den digitala klyftan (ålder, kön, ursprung, etc.) minskat. I USA, t.ex. finns det nästan inga skillnader mellan män och kvinnor.

2. Den digitala klyftan är inte oundviklig.

De policier som följer genom utbildning och träning måste koncentrera sina ansträngningar i utvecklingen av kontrollen till alla sociala grupper; annars kommer bara familjer från de dominanta klasserna att fortsätta framföra sina kapacitet till sina barn.

För att nå detta mål är det nödvändigt att sätta upp riktiga träningsaktioner som är mer än bara upptäcka specifika verktygskännetecken. Att lära sig använda en browser är en sak, men lära sig att hitta relevant information på en bestämd tid och kunna vara med i ett kollaborationsprojekt från en avlägsen plats är helt andra saker. Att förväxla dessa mål är som att lära sig att använda en word processing software i stället för att lära sig att skriva.

Softwareverktygen är sällan anpassade till användaren och företagen föreslår ständigt nya versioner. Det är en *de facto* exklusionsfaktor som utvecklas av verktyget. Ju mer vi tillhör till en diskriminerad grupp (t.ex. folk med handikapp, kognitiva problem eller för lite abstraktionsmöjligheter), desto mindre har vi blivit utsatta för dessa tekniker; Genom att lära sig sättet att använda IKT kommer det att ta längre tid och vi kommer att ha mindre tid, energi och kognitiv kapacitet för att utveckla en intelligent och positiv användning av verktyget.

E-learning ska inte behöva begränsas till online träning som organiseras av/för universitet och stora företag. Det ska inte bara riktas till ledarlärande eller till höjning av träning till organisationernas kundbaser. När vi frambringar e-learningmoduler och project måste vi vara säkra på att alla sociala grupper har tillgång till teknikerna, att alla har möjligheter att använda IKT i dess personala och professionella utveckling och att lära i informationssamhället.

Det framtida paradigmet. Social e-learning

Efter en försiktig analys av verkliga e-larningsfärdigheter med ett e-medtagande har vi kommit fram till att följande sex områden är avgörande, de är bra startpunkter både för implementation och framtida forskning. De är följande:

I. Sociala lösningar till sociala problem

Sociala färdigheter samspelar med teknologi och den ena påverkar den andra. Om vi vill ha ett verkligt medtagande informationssamhälle måste vi ta hand om de sociala problemen som har gjort människorna digitalt exkluderade och inte bara tänka på dem som inte har tillgång till resurserna. När man talar om den digitala klyftan har inte alla formater lika. Det finns en viktig kvalitativ skillnad mellan någon som redan är exkluderad och behöver förstå och använda IKT och någon som bara behöver en formell kunskap för att hoppa på. Det här är en generell princip som vi tror skulle kunna tillåta vilken typ av e-learningstrategi som helst mot e-medtagande. Annars kommer det att bli ett stort misslyckande.

II. Gemenskap och medvetenhet

Lärande gemenskap är ett viktigt tema idag. Emellertid ser man dem som bara instrumentella koncept för ett bättre lärande. Det är ännu en gång viktigt, men det är inte tillräckligt. IKT erbjuder oss en underbar social software som kan användas på originella sätt för att hjälpa riktiga gemenskap att vidga dess politiska, sociala och kulturella horisonter. Isolerade gemenskap kan använda digitala teknologier för att lära sig mer och respekteras i vårt samhälle. De spridda medlemmarna i ett gemenskap kan använda olika digitala verktyg för att hålla kontakten och fortsätta att utveckla sin egen livsstil och kultur. Vi borde också tänka på allt medvetande som finns på Internet för att beskriva och bekämpa den sociala uteslutningen. Denna strategi är nyckeln om vi tankar på samhällen isolerade på landsbygden och flyktingar som arbetar långt hemifrån, men som också kan bli en viktig åtgärd för att bekämpa könsdiskriminering inom datavärlden och för att hjälpa kvinnor att gå med och förändra IKT.

III. Mot en genomskinlig PC

Datorer och software förbättras och får nya egenskaper varje år och därför blir de svårare att använda. Det kan vara bra för användare som är vana vid IKT. Men det blir emellertid värre och värre varje år för de digitalt exkluderade, speciellt om man tar hänsyn till de äldre och människor med handikapp. Vi tycker att denna nya "nya egenskaper" strategin är helt fel från en social- och utbildningssynpunkt. Vi måste vända på det. Vi måste överväga strategier och teknologier, göra dem mer intuitiva och lättare att använda. En kamera eller en bil är ganska intuitiva teknologier. För att ta en bild, så riktar man bara kameran mot stället man vill fotografera och trycker på knappen. Om man vill svänga till höger vrider man bara ratten till höger. Varför kan inte IKT vara likadant?

IV. Metodologi för problemlösning för e-learning

Eftersom vårt mål har speciella behov, måste vi förhindra akademismer, och framkalla e-learningmaterial som är användbara, praktiska och som motiverar. Detta innebär säkert något som brukar försummas när vi tankar på e-learningstrategier: den specifika sociala och kulturella kontexten. Bristen av förtroende och motivation är viktiga hinder mot e-medtagande. Vi kommer aldrig att hoppa över dessa hinder om vi bara frambringar de typiska "hur man gör" kurserna. Dessutom blir informationssamhället mer och mer konkurrenskraftigt. Om några få år kommer inte kunskapen att använda en dataprocessor eller e-post att göra någon skillnad i arbetsmarknaden. Det är en annan anledning för att leta efter en metodologi för problemlösning. En generell kurs om hur man använder olika grafiska editionssoftware kan vara användbar, men det är ännu bättre att med en problemlösningskurs i hur man gör flyers till klubber, som är en bättre motivering och även en arbetsmöjlighet för en ung arbetslös i ett krävande kvarter.

V. Internet för alla

Softwareteknologier är tillräckligt formbara för att de ska kunna anpassas till vilket specifikt behov ett specialt kollektiv kan ha: innehållet kan anpassas till vilket handikapp som helst, kognitivt, sensoriskt eller fysiskt. Tyvärr använder inte många företag, förvaltningar eller enskilda detta egenskap. Vi behöver höja medvetenheten om denna fråga till software- och hardwaretillverkare, webdesigners och lärare. När man har tillträde till kultur, är fysiska hinder som avstånd eller arkitektur en utmaning för folk med rörlighetshinder. Böcker kan inte användas av folk med visionsproblem. Det är en förlägenhet att de flesta digitala produkterna, som kan förhindra dessa hinder lätt, inte är helt anpassade till de här människornas behov.

Uttalande

1. När vi betraktar e-medtagande, att komma över mentala hinder är lika viktigt som att lösa bristen av tillgång till nätverk och relaterad utrustning. Den digitala klyftan är inte bara teknologisk, den är också mental.
 2. Forskning är lösningen. Vi har brist på den exakta analysen av länkarna mellan exklusionsfaktorer, och hur de relateras till IKT. Det finns ett klart behov av att finansiera forskningsprogram som hjälper oss att förstå de olika exkluderade grupperna online och om dessa behov relateras till åder, etnisk grupp eller kön.
 3. Trots lovande resultat, när vi talar om människor med handikapp behövs det mer forskning. Vi behöver till exempel individualisera vilka de högre riskområden är, undvika det generella närmandet och leta efter lösningar som riktar sig till specifika handikapp.
 4. Bara ett närmande som insiterar på vikten av IKT på arbetsplatsen är nog inte tillräckligt. De digitala teknologierna måste presenteras till de exkluderade som något attraktivt; roligt att använda är också en lösning för att förhindra brist av motivation.
 5. Att länka IKT med kultur och social status är också ett bra motiveringsverktyg med det är viktigt att inte använda det för mycket. Målgrupper borde aldrig få intrycket att det inte finns något liv utanför Internet.
 6. Det finns en symbolisk bild länkad till användningen och behärsningen av IKT. Tillgången och behärsningen av IKT (även på basnivå) är en synonym av samverkan. Den här gruppen av värden kan användas både för att träna studerande som tränare.
- Vi försvarar en e-learningmodell där man deltar, som byggs upp av jämlikar och som är blandad:
7. Deltagandet: Definiera inte kontaktytorna *a priori*, baserade på gamla modeller. Låt användaren komma in i hur systemet fungerar från början så att han ser vad som fungerar och det som inte gör det.
 8. Bygga upp av jämlikar: främja de yngre och studenterna att bli framtidens tränare har också provats förut och det ser ut att ha bättre motivationseffekter. Genom att se att den f.d. like har lärt sig att använda IKTs baskunskaper och också kan lära ut dem, ger studenterna mer förtroende och motivation.
 9. Blandad: när man tänker på ett socialt medverkande är det mycket mer framgång när man använder blandningsnärmandet (man kombinerar användning av datorer med levande interaction med en lärare) än när man enbart använder e-learningnärmanden. En personlig kontakt med lärare är lösningen när man arbetar med en dator och det blir svårare och motivationen sjunker.
 10. Man borde inte glömma att, även om vi lägger att från vår sida, kommer inte alla att kunna hoppa in i informationssamhället. Policier och medverkandestrategier borde också tillåta den fullkomliga utvecklingen av människorna som p.g.a en ekonomisk situation, ett fysiskt eller kognitivt handikapp, isolering, o.s.v. inte kan eller kommer att kunna använda IKT överhuvudtaget.

Därför konkluderar vi att IKT är sociala instrument, med inbakade värden. Vårt arbete är nu att försäkra att dessa värden leder oss till mer medverkande och jämställda informationssamhällen, där dessa teknologier används för att förbättra det demokratiska deltagandet och berättigar de socialt exkluderade.

Uttalandet främjat av

Transit Projectes (huvudsaklig främjande)

Città di Biella (Italien)
Documenta (Spanien)
Enesad (Frankrike)
Gemici Consulting (Holland)
Greta du Velay (Frankrike)
ITD (Spanien)
ITW (Holland)
KEK Argo (Grekland)
Verso l'Agio (Italien)
Wegre (Grekland)

Medförfattare

Georgia Apostopoulou, Ilario Baronio, François Bernard, Alexis Braud, Michel Briand, Pierre Carrolaggi, David Casacuberta, Philippe Cazeneuve, Federica Collinetti, Jérôme Combaz, Albert Einarsson, Gérard Elbaze, Michel Elie, Francesco Garzetti, Ian Goldring, Pierre Guillou, Esther Joly, Manel Laporta, Jean-Claude Marot, Óscar Martínez, Raoul Montero, Philippe Morin, Madely Noël, Denis Pansu, Joan Pedregosa, Pierre Perez, Valérie Peugeot, Serge Pouly, Erik Pozza, Serge Pouts-Lajus, Rosa Prats, Cristina Riera, George Soulos, GianPiero Vellar, Jean-Baptiste Viallon.

Délégation aux usages de l'internet
Ministère délégué à la recherche
et aux nouvelles technologies